

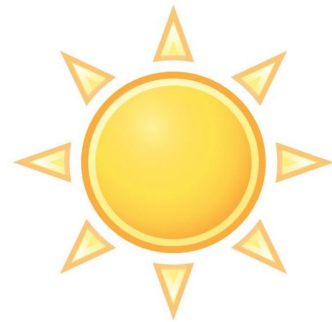
Lens Nieuwsbrief Augustus 2011

Vakantie...

Vakantie. Tijd om lekker bij te komen, lekker te relaxen, lekker niets te doen. Tijd om je huis op te ruimen, nieuwe spullen uit te zoeken, iets nieuws te proberen. Tijd om op reis te gaan naar verre oorden, of juist dichtbij een heerlijk plekje vinden. Ja, vakantie is heerlijk. Vakantie is een tijd zonder al te veel verplichtingen, zonder de dagelijkse sleur van je werk. En als het weer meewerkt, kan de vakantie je weer helemaal opladen.

Ook Lens heeft vakantie. Even geen toneel, geen repetities, geen wekelijkse tripjes naar de Wilde Wereld. De Startproductie is afgelopen, de Plusproductie neemt even pauze. Het nieuwe toneelseizoen komt eraan, maar nu nog niet. Even een stap op de plaats. Even niets.

Deze nieuwsbrief staat dan ook in het teken van de vakantie. Er is een hoop gebeurd de afgelopen tijd, en daar kijken we op terug. We kijken ook verder naar wat er komen gaat, maar we weten dat het nog wel eventjes duurt voordat we weer aan de slag moeten.

Heerlijk... vakantie. Geniet er nog van zolang het kan!

Het Lens Nieuwsteam.

Vakantietoneel

Nu ik dit schrijf, zit ik met een glaasje wijn bij de tent in het zonnetje. Heerlijk. Dat was 2 1/2 week geleden wel anders.

Het was vijf uur toen we na een lange rit in Rambouillet aankwamen. Via internet hadden we uitgezocht dat er twee campings waren: een municipal en een ecologische camping, Huttoopia (de naam alleen al ...). We kozen voor de municipal, omdat de camping toch enkel zou dienen als uitvalsbasis voor een aantal dagen Parijs. Adres in de gps ingevoerd en zonder problemen werden we naar de camping geleid. Maar wat bleek: de municipal was overgenomen door Huttoopia. We legden ons er maar bij neer dat we de eerste week ecologisch zouden kamperen. Het begon te spetteren, dus het was zaak de tent snel op te zetten. Echter, al snel kwam de regen met bakken uit de hemel.

Ma:

"Hou de scheerlijn nou strak! Straks ligt het tentdoek in de modder!"

Pa:

"Ik krijg die haringen de grond niet in. Waar is gvd de hamer gebleven?"

Ma:

"Die heb je net zelf gepakt. Weet ik veel waar je 'm hebt gelaten!"

Pa:

"Shit, 't is allemaal steen hier."

Ma:

"Dan doe ik het wel! Koen, sta niet uit je neus te eten. Hou de voortent 's vast!"

Zoon:

"Ja maar"

Ma:

"Niks, ja maar. Hou de tent vast."

Dochter:

"Mam, de tent lekt helemaal"

Pa:

"Wel ggg....."

We hadden nog amper vier haringen in de grond en onze ouwe getrouwe tent bleek zo lek als een mandje. Het besluit was snel genomen: we huurden een 'ecologische hut', oftewel canadienne, zoals ze die hier noemen. Zonder beleid haalden we de tent neer, waardoor die uiteindelijk toch plat in de modder belandde, maar daar konden we ons toen al niet meer druk over maken. We hadden een dak boven ons hoofd. Lang leve Huttopia! (what's in the name) Tussen de buien en onze bezoeken aan Parijs door kon de tent drogen en worden geïmpregneerd.

Over een paar dagen nemen we afscheid van onze Japio, die ons 14 jaar trouw heeft vergezeld. Hij gaat niet meer mee terug. We hebben nog overwogen of we 'm ritueel zouden verbranden, maar gezien ons vermoeden dat de andere campinggasten en de

campingbaas dit minder zullen kunnen waarderen, hebben we besloten 'm als laatste eerbetoon als kunstwerk te beschilderen. (Dit was Kira's idee en zij wil hiervoor graag de credits. Bij deze dus.)

Over een maandje begint het theaterseizoen weer. Het theaterweekend op 17 en 18 september, de voortgang van de plusproductie en de aanvang van de nieuwe startproductie. Ik heb er zin in, ik hoop jullie ook!

Karin

Roerige tijden

Het zijn roerige tijden voor kunst en cultuur en dus ook voor LENS. Landelijk, regionaal en stedelijk wordt er fors bezuinigd. Gelukkig blijft het budget voor amateurkunst gehandhaafd in Wageningen. Maar dat geldt niet voor de baan van Vital. Zijn werk werd door de gemeente gesubsidieerd en inmiddels staat zijn functie op wel zeer losse schroeven. Karin, onze voorzitter, heeft naar mijn idee geweldig werk geleverd om Vital's baan te behouden. Ze heeft allerlei instellingen gesproken, de raadsleden en wethouders benaderd en zelfs ingesproken tijdens een vergadering van een gemeenteraad. En ook nu is ze nog in gesprek om op creatieve wijze toch een manier te vinden om Vital te behouden voor LENS en voor de cultuur in Wageningen in het algemeen. Want zonder Vital wordt de kunst in Wageningen een flink stuk kaler en LENS krijgt het dan wel erg moeilijk. Ik wil hier dan ook Vital een hart onder de riem steken en Karin enorm bedanken voor haar inzet. Ik hoop dat deze inzet beloond wordt en dat we nog vele jaren met Vital theater blijven maken.

Ondanks deze flinke hobbels op de weg gaan we wel door. Hadass Pelter is druk in de weer met de plusproductie die in het najaar in première gaat. Zij maakt een voorstelling met audiovisuele media, zoals projectie van videobeelden, een spannend proces. In september starten we met een theaterweekend rondom beeldend theater, en dan begint de nieuwe regisseuse Meike Wester met een nieuwe startproductie. Er blijft voldoende te zien en te doen bij LENS, dus wat let je? Kom er bij!

Saskia

Opening theaterseizoen

Het opening van het nieuwe theaterseizoen belooft een groots spektakel te worden. Onder leiding van onze eigen vormgeefster, Fen, gaan we het hele weekend aan de slag met beeldend theater. Maar... wat *is* dat nu eigenlijk, 'beeldend theater'? Het Lens Nieuwsteam belde haar op, en vroeg haar wat ze dit weekend van plan is.

Rob: Fen, leg eens uit. Wat is nu eigenlijk beeldend theater?

Fen: Ja, die vraag had ik wel verwacht. Beeldend theater is het vertellen van een verhaal, aan de hand van beelden achter elkaar. Jijzelf maakt beelden door middel van handelingen, en samen vormen die een verhaal.

Rob: Betekent dat dan dat er geen tekst aan te pas komt, dit weekend?

Fen: Tekst is niet perse uitgesloten. Er kunnen kleine stukjes in voorkomen, of zelfs muziek. Tekst kan als inspiratie dienen, maar het beeld op het toneel is het belangrijkste.

Rob: Wat kunnen we verwachten tijdens het weekend?

Fen: Mijn idee is om korte stukjes tekst als inspiratie te gebruiken. Iedereen creëert daarvan zijn eigen beeldend verhaal. We bekijken dan al deze kleine stukjes, en praten hierover. Kijken is heel belangrijk, want beelden kunnen voor de een een hele andere betekenis hebben dan voor de ander. Deze stukjes en hun verschillende betekenissen kunnen we gebruiken als inspiratie voor het maken van andere verhalen. En misschien kunnen we deze verhalen samenvoegen tot één groot verhaal. Het zou mooi zijn als we dat aan het einde van het weekend kunnen presenteren.

Rob: Je klinkt erg enthousiast over het beeldend theater. Waarom is dat?

Fen: Beeldend theater is het vertellen van een verhaal waarbij je niet alleen maar met tekst werkt. Het is een andere vorm van communicatie, een die voor veel mensen niet voor de hand ligt. Het is weer eens wat anders dan alleen maar tekst! Daarbij hield ik van oorsprong niet van lezen, maar wel van verhalen. Dan kom je al gauw bij toneel.

Rob: Fen, bedankt voor de uitleg, en tot de 17e!

Ja mensen, Fen's enthousiasme is aanstekelijk. Ik kom zeker naar het toneelweekend van 17 en 18 september, en ik raad jullie aan om dat ook te doen. Reserveren kan op de website: www.stichtinglens.nl/formulier.

Een terugblik... en verder!

In april kwamen de mensen massaal naar theater De Wilde Wereld. Waarom? Simpel: de startproductie 'De Stilste Plek' ging in première, en liet voorstelling na voorstelling mensen verbaasd achter. Het thema, het acteerwerk, het decor, het geluid... het was een topproductie. De startproductie was een enorm succes.

Na de vakantie zal er een nieuwe startproductie beginnen. Er is nog volop ruimte om je op te geven. Aarzel niet, want het belooft weer een mooie productie te worden!

De plusproductie is ook druk bezig, onder leiding van Hadass Pelter. Het 'extern weekend' komt eraan, en daarin zullen grote beslissingen gaan vallen. Tot nu toe hebben de Plussers vooral onderzocht wat er kan met het herhalen van bewegingen, schaduwspel, videobeelden en een combinatie hiervan. Maar aangezien de première 'al' in november zal plaatsvinden, is het nu tijd om de opties wat te verdiepen zodat we in november een voorstelling hebben om neer te zetten. Het is een spannend proces, en we zitten er nog middenin! Het kan nog alle kanten op. Maar het komt wel goed, daar zijn we ons ook wel van bewust. We kunnen niet wachten om weer verder te gaan! Laat dat extern weekend maar komen!

Verder in de toekomst ligt een project waar Lens aan mee zal werken. In 2013 is de stad Wageningen 750 jaar, en dat wordt gevierd. Het plan is om een grote voorstelling te maken, waarbij Wageningen centraal staat. Dit wordt gedaan met dans-, muziek- en toneelverenigingen, waaronder Lens. Nu is het nog maar de vraag of de gemeente er geld voor geeft, maar als die hobbel gepasseerd is, zal cultuurminnend Wageningen een bijzondere voorstelling maken. We houden jullie op de hoogte!

Lens, locatie Zwitserland

Beste Lens leden,

Het is alweer wat maanden geleden dat ik voor de laatste keer bij Lens was. Ik ben daarom ook zeer blij om iets voor de nieuwste Nieuwsbrief te mogen schrijven en iedereen te laten weten hoe het mij hier in Zwitserland gaat. Bovenal ben ik zelf erg nieuwsgierig hoe het met iedereen gaat en hoe Lens er nu voor staat.

Voor diegene die nog niet zoveel van me gehoord hebben na mijn vertrek kan ik een hoop vertellen. Het begon vorig jaar zomer allemaal met een wild plan om naar Zwitserland te verhuizen om daar een nieuw leventje met mijn vriendin op te bouwen. Het bleef echter niet bij een idee want in december was het dan zover. Een enorme verhuisbus uit Duitsland en een ploeg vrijwilligers die ons hielpen de kleine ruimtes in de bus met alles te vullen om vervolgens over de gladde snelwegen van Duitsland naar het zuiden te rijden/glijden. Na 9 uur rijden, inclusief slippartij door de gladde ondergrond, waren we eindelijk aangekomen en kon het uitpakken bij het tijdelijke adres beginnen. 5 maanden later begon dit zelfde verhaal weer, alleen verhuisden we nu naar een appartementje voor ons samen waar we alweer wat maandjes gelukkig wonen. Voor de nieuwsgierigen onder jullie; wij wonen in Wetzikon wat vlakbij Zürich ligt. Nu is het bijna geen toeval meer te noemen dat mijn tegenspeelster van "Miniaturen" Noora euh Renske sinds pas in Zürich woont. Ik zie haar nu regelmatig. Zou ze me toch gevolgd hebben?

Qua werk heb ik helaas wat pech gehad. De baan die ik in januari had, heb ik na 1,5 maand alweer opgezegd. Het was helaas niet wat ik zocht en ik voelde me daar niet op mijn gemak. Ik heb er wel leuke mensen aan overgehouden maar was niet getreurd om daar mijn bureau leeg te halen. Na een aantal maanden werkloos geweest te zijn en vrijwillig op een boerderij gewerkt te hebben (aanrader voor iedereen!), ben ik onlangs begonnen bij Kraft Foods. Hoe toepasselijk; dit bedrijf is namelijk de onderneming achter Toblerone, Milka, LU, Daim en nog vele andere lekkernijen. Ik werk daar op de exportafdeling en ben verantwoordelijk voor de aanvoer van chocola en snoep voor (voornamelijk) de luchthavens in het Verenigd Koninkrijk, België, Frankrijk en Israël. Nooit gedacht dat werken voor een multinational zo leuk kon zijn en je niet als nummer gezien wordt. De collega's zijn

simpelweg geweldig vriendelijk (het aantal uitnodigingen om iets leuks te doen na werktijd blijven maar opstapelen) en het werk zelf is precies wat ik op dit moment leuk vind. Ik spreek de hele dag in het Engels, Duits, Zwitsersduits en gelukkig ook nog eens Nederlands met ons magazijn in Nederland. Erg afwisselend werk en vooral leuke arbeidsvoorwaarde ;).

Naast mijn werk doe ik soms wat voor een Zwitserse internetblog als reporter. Het is een website voor toeristen en immigranten in Zwitserland waarbij we tips en uitleg geven over leven in Zwitserland (www.newlyswissed.com). Ook ben ik weer begonnen met vissen (nog zonder succes overigens) en is mijn fotocamera mijn beste vriend geworden en fotografeer ik er hevig op los. Daarbij neemt onze woning en het inrichten daarvan ook nog wat tijd in beslag en reizen we in de vrije uurtjes behoorlijk heen en weer door Zwitserland, Duitsland en Frankrijk (spoedig hopelijk ook weer eens in Nederland). Tijd om rustig te zitten en van een biertje te genieten is er nauwelijks maar dat is prima zo. Stilzitten is toch niets voor mij.

Ik zou liegen als ik zou zeggen dat ik Lens niet mis, dat moge natuurlijk duidelijk zijn. Ik heb gemerkt dat niet spelen en niet met theater bezig zijn me iets minder creatief laat zijn en dat er geen uitlaatklep is om je dagelijkse zorgen weg te spelen. Ik ben wel erg blij nog zoveel via de mail/Facebook van jullie te mogen horen waardoor ik er toch nog een beetje bij hoor. Ondanks een aanbod hier van een theatervereniging om daar vrijwilligerswerk te komen doen, heb ik toch besloten om eerst een ritme te vinden in het dagelijkse leven met mijn nieuwe baan. Zodra dat er eenmaal inzit ga ik erover nadenken weer iets met theater te doen. Wie weet eens een locatievoorstelling hier in de bergen?! ;)

Ik hoop jullie een korte blik achter de schermen hier te hebben gegeven en wens jullie al het beste toe. Toj toj toj voor de voorstellingen en de organisatie! Mogen jullie nog iets willen weten of een bezoekje willen doen, kan dat natuurlijk altijd. Het gaat jullie goed!!

Liefs, Wesley

Agenda:

17 en 18 september: theaterweekend. Opgeven kan op www.stichtinglens.nl

Begin september: Begin van de startproductie. Geef je alvast op door een mailtje te sturen naar stichtinglens@hotmail.com!